

neid taggasi tua. Ja temma sai neid fátte, kui nemmad merre áres leris ollid. Kui Israeli-rahwas Waraot omma sõa-wáega nággi tulleswad, kartsid nemmad ülle wágga ja nurrisesid Mosesega, et ta neid kiusatuse siise saatnud. Agga Moses ütles: árge kartke, seiske rahhul, ja ootke árrapeástmist; kül Jehowa wóttab teite eest söddida! Sündis ka nenda. Wessi mõnas kangeste, ja Israeli lapsed láksid kest merrest lábbi kuiwa põhja möda. Agga kui Warao seddasamma teed omma sõawáega merrest lábbi olli minemas, tulli wee tõuso aeg, wessi tõustis káhkko, ja Warao uppus kõige omma wáehulga-ga árra.

Sest kula wanna wannemilt
Ja igga põlwe rahwast:
Kas Jummal ei te üllewelt
Mõs õige, nuhtle wahwast
Kõik kurje, kes tend salgawad,
Ta armo-seádust põlgawad.

(Járg jááb tulleswaks aastaks.)

Jummalat peame ülle kõige inimeste kartma.

Üks würst küsis keisre Wridriko káest:
„Kes kül temma kõigeparremad sõbrad peaksid ollema?“

„Need, kes Jummalat ennam kartwad kui mind“, wastas keiser.

W a h w u s.

Rootsi kuningas Kustaw Adolw, kes omma sõa-wáega Saksa-maal Lutteruse usso-rahwa eest wahwaste söddis, kui kõit ma-ilm nende usko tulle ja mögaga tahtis kautada, on se lábbi iggaweste kuulsaks ja mällestawaks jánud.

„Waenlast on wágga palju, ja meid on wágga pissut!“ nenda ütles üks temma pealikuteft, kui ta nággi waenlast liggi tulleswad. „Sedda parrem,“ wastas wahwa kuninga, „egga meie siis naljaltki omma kulidega neist möda ei lasse!“